

Ами оныи юноша що бѣмъ питаше Хрѣта, що да стора да наследѣ
 животъ вѣчнѣи; какога мни бѣмъ занегѡ; онаа за Црѣтво Неное
 ли питаше Хрѣта; не: Много оучителіе сказѡтъ занегѡ, како бѣмъ
 онъ много богатъ; и стова богатство желалъ да живѣн вѣчнѡ.
 Икато чѡлазъ за Хрѣта Гда, како болнии ищѣла бѣмъ, демона и
 гонѣвалъ, мѣртвѣмъ воскресѣвалъ, и тои размышлѡ оу себѣ и дама:
 Тоа члвѣкъ кога такова иудеѣ оучина, тои може да подарѣ и
 менѣ безмѣртѣе. И стакѡви поклонъ поишелъ до Хрѣта, ала
 лѣпѣсто бѣмо питаніе егѡ, почто що прогналъ неможна дѣполѡчи.
 Понѣже Хсѡ возвелъ оумъ егѡ на живѣніе Неное, щоѣ токмо то
 едно вѣчно. Прече емѡ: Яко хѡче да имѡ вѣчно, ала иди раздѣи
 имѣніе твоѣ по шкѡданѡ сѣромѡмъ, за да имѡ сокровѣце на нѣн.
 Это тѣе примѣри сказашъ азъ вамъ слышателѣи мѡи, понѣже да бѣ
 възможно бѣмо на нѣн члвѣцы това свѣтѡвное Блгополѡчїе да бѣдѣ
 вѣчнѡ, тѡ бѣша много члвѣцы назѡвали себѣ Блженіи; но бѣдѣ
 естѣ. Понѣже наземни немѣла таково вѣчно Блгополѡчїе, какво
 естѣ на нѣо показѡно. Азъ вѣчностъ? ѡ вѣчностѣ прѣлѣзѣнѣиша!
 и вѣчностѣ все прѣлѣзѣнѣиша! тѡ вѣчностѣ да бѣ бѣла на земли,
 коликоли мѣздѣница ирачѣтелѣи хѡчѣла бѣ да имѡшъ; ала катѡри тѡ
 нѣо, тогѡ радѣ малога члвѣца тѣдѡтъ за тебѣ; и мало рѣдко
 питѡтъ за тебѣ. Пророка Дѣда: Чтѡмѣи естѣ на нѣн?
 Но потребно естѣ намъ сегѡ и това да размотримъ: Иципѣ
 након члвѣкъ кога нераздадѣ все имѣніе своѣ по сѣромѡмъ, да ли
 нека хѡче бгѣ да възведѣ тогѡ члвѣка на онаа Блженѡа страна;
 или ако не оучини себѣ члвѣкъ самѡволини Мѡченикъ, да предадѣ
 себѣ на нѣніе, наранѣ, на мѣчъ, и на огнѣ. Или након члвѣкъ
 ако не оумертѣи плѡтъ своѡ, сѣромѡмъ повѣтъ, и снѣпрѣстанѡ
 тѣдѡ. Такова члвѣцы що не оучинатъ това, да ли немогатѣ
 онаа да оудѣлатѣ ѡ онаа вѣчнѡа Благъ; како разсѣждѡнѣе ва
 слышателѣи мѡи: скажѣте нѣмѡ со апѡла Павѡла и рецѡте: Бгѣ
 свѣтѡвнѡа рече мѡки и бѣдѡ на сегѡшноѡ время неѣа досто
 инѡа на онаа слава, що хѡче да бѣ имѡ намъ. Но менѣмѡ
 мни како бѣ Прѣ Блгїи Бгѣ доволѣнъ бѣмъ на тѣе члѡвѣцы и
 прѣлѣтѣнъ. Сиречъ: Яко не оучини након себѣ тѣлѣснѡи
 Мѡченикъ, ато еѣримъ Духѡвнѡи Мѡченикъ да бѣдѣ: Да оу
 держѡва плѡтъ своѡ ѡ грѣхъ да не хѡди повѡли еѡ. Юще штога